

UZASADNIENIE

w postępowaniu uproszczonym

Powód (...) Spółka Akcyjna we W. wniósł w dniu 06 kwietnia 2016r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. G. (1) powództwo o zapłatę kwoty 7.066,31 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 609,91 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 6.103,20 zł od dnia 06 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na rzecz powoda zwrotu kosztów sądowych w kwocie 89 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 09 maja 2014r. pomiędzy pozwaną a powodem została zawarta umowa kredytu, na podstawie której pozwana zobowiązała się spłacać kredyt w miesięcznych ratach, jednak do dnia dzisiejszego należność nie została w całości spłacona. W związku z rażącym naruszeniem przez pozwaną warunków umowy – brakiem spłat, Bank wypowiedział umowę. Po upływie okresu wypowiedzenia, w dniu 08 września 2015r. całe zobowiązanie zostało postawione w stan natychmiastowej wymagalności. Pomimo upływu wyznaczonego w ten sposób ostatecznego terminu spłaty zobowiązania, pozwana nie zwróciła całości zobowiązania. Przez okres kilku miesięcy poprzedzających wytoczenie powództwa, powód wielokrotnie podejmował próby zmierzające do polubownej spłaty zobowiązania i polubownego pozasądowego rozwiązania sporu, m.in. poprzez wezwania do zapłaty, kontakt telefoniczny, negocjacje. Pomimo licznych prób podejmowanych przez powoda oraz współpracujące z powodem firmy zewnętrzne, pozwana do dnia dzisiejszego nie uregulowała całego zobowiązania wynikającego z umowy. Powód wyjaśnił, że na dochodzoną pozewem kwotę składa się: 6.103,20 zł tytułem kapitału na dzień sporządzenia pozwu z uwzględnieniem wszystkich wpłat wraz z odsetkami od dnia 06 kwietnia 2016r., bowiem odsetki karne do dnia 05 kwietnia 2016r. zostały wyliczone kwotowo i wskazane w pozwie; 609,91 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych i karnych wyliczonych na dzień sporządzenia pozwu wraz z odsetkami ustawowymi na podstawie art. 482 kc; 344,20 zł tytułem kosztów monitów i upomnień; 9 zł tytułem opłaty za pakiet usług bankowych w wysokości 2,70 zł miesięcznie za okres obowiązywania umowy. Pozwana wyraziła zgodę na obciążenie opłatą za pakiet usług bankowych w treści umowy. Wyjaśnił, że dochodzi od kwoty 6.103,20 zł zasądzenia odsetek karnych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, a prawo do dochodzenia tych odsetek zastrzeżone zostało w umowie. Natomiast skapitalizowane odsetki umowne naliczone zostały od rat kapitałowych od dnia zawarcia umowy do dnia postawienia należności w stan natychmiastowej wymagalności z uwzględnieniem oprocentowania wskazanego w umowie kredytu oraz odsetek karnych naliczonych od zaległych rat kapitałowych począwszy od dnia następującego po dniu wymagalności raty do dnia poprzedzającego jego całkowitą spłatę w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego w stosunku rocznym – do dnia wystawienia pozwu.

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2016r. Sąd Rejonowy L. (...) w L. stwierdził bark podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świnoujściu.

W piśmie procesowym z dnia 23 maja 2016r. powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda także kosztów notarialnych za uzyskanie uwierzytelnionego odpisu pełnomocnictwa. Sprecyzował jednocześnie żądanie w zakresie dalszych odsetek umownych i ustawowych wnosząc o zasądzenie: od kwoty kapitału dalszych odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w skali roku, ale nie więcej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie, do dnia faktycznej zapłaty; od sumy odsetek umownych i karnych dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozwana M. G. (1) wniosła w odpowiedzi na pozew o rozłożenie zadłużenia na raty w kwocie po 300 zł miesięcznie płatnych miesięcznie do dnia 1-go każdego miesiąca zaczynając od miesiąca, w którym zapadło orzeczenie.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, że fakt zawarcia z powodem umowy kredytu jest bezsporny, jak również bezsporne jest to, że zaprzestała spłacania rat w terminie i należnej wysokości. Wyjaśniła jednocześnie, że brak

spląty rat spowodowany jest wyłącznie zmianą sytuacji finansowej i osobistej, bowiem były mąż pozwanej wyjechał do USA i tam pozostał, co było przyczyną wniesie przez pozwaną sprawy o rozwód, który orzeczony został w (...) Zobowiązanie względem powoda nie jest jedynym, jakie pozwana ma do zapłaty. Posiada zobowiązania wobec (...) S.A. i (...) na łączną kwotę około 14.000 zł. Sprawa z wniosku (...) jest prowadzona przez komornika sądowego i w tamtym postępowaniu pozwana dokonuje wpłat w kwocie po 150-200 zł co trzy tygodnie. Z (...) S.A. zawarła ugodę, na podstawie której wpłaca po 200 zł miesięcznie. Aktualnie pozwana jest zatrudniona na umowę o pracę za wynagrodzeniem w kwocie wolnej od potrąceń oraz podejmuje prace dorywcze. Łączny dochód z tego tytułu wynosi około 1800 zł miesięcznie. Otrzymuje też alimenty na dwoje dzieci w łącznej kwocie 900 zł. Pozwana wskazała, że nie jest w stanie uregulować zobowiązania jednorazowo, co uzasadnia wnioski o rozłożenie na raty.

Na rozprawie pozwana zgodziła się z żądaniem pozwu podtrzymując swoje stanowisko wyrażone w odpowiedzi na pozew w zakresie rozłożenia zadłużenia na raty. Podała, że w dniu 26 października 2016r. dokonała zapłaty na rzecz powoda kwoty 300 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 09 maja 2014r. M. G. (1) zawarła z (...) Spółką Akcyjną we W. umowę o kredyt gotówkowy plus nr (...), na podstawie której Bank udzielił pozwanej kredytu w wysokości 8.945,14 zł. Odsetki z tytułu udzielonego kredytu wyniosły ogółem 2.202,97 zł, a całkowity koszt kredytu wyniósł 2.746,88 zł. W dniu zawarcia umowy całkowita kwota do zapłaty wynosiła 11.148,11 zł. Pozwana zobowiązana była w związku z zawartą umową do poniesienia, poza kwotą powyższych odsetek, także innych kosztów: prowizji za udzielenie kredytu i opłaty za wybrany sposób przekazania środków 8,10 zł, opłaty z tytułu dodatkowej usługi ubezpieczenia 1.505,47 zł, opłaty za pakiet usług bankowych w wysokości 2,70 zł płatne z każdą ratą, opłaty za pakiet „pomoc na zawołanie” w wysokości 3 zł płatne z każdą ratą.

Pozwana zobowiązana była do spląty kredytu w 34 ratach począwszy od miesiąca czerwca 2014r. Ostateczny termin spląty kredytu upływał w dniu 02 marca 2017r. Bank zobowiązany był do zaliczania spląty rat kredytu na poczet należności w następującej kolejności: kapitał, odsetki umowne, odsetki karne, opłaty opcjonalne, opłaty i prowizje.

Niesplącenie raty kredytu w ustalonym terminie powodowało powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego pobierane były odsetki karne w wysokości odsetek maksymalnych. W przypadku nieuregulowania w terminach dwóch pełnych rat kredytu, Bank był uprawniony wypowiedzieć umowę.

(dowód: umowa o kredyt gotówkowy z 09.05.2014r. - k. 25-26,

tabela opłat i prowizji – k. 27-28)

Pozwana nie dotrzymała warunków umowy dopuszczając do powstania zadłużenia przekraczającego dwie pełne raty kredytu, dlatego Bank umowę wypowiedział.

Aktualnie zadłużenie pozwanej wobec powoda wynosi kwotę 7.066,31 zł, na którą składa się:

- 6.103,20 zł kwota kapitału na dzień 06 kwietnia 2016r.,

- 609,91 zł suma odsetek umownych i karnych wyliczona na dzień 05 kwietnia 2016r.,

- 344,20 zł kwota kosztów monitów i upomnień,

- 9 zł kwota opłaty za pakiet usług bankowych w wysokości 2,70 zł miesięcznie za okres obowiązywania umowy.

(dowód: wykaz kosztów monitów i upomnień – k. 23,

zestawienie wpłat – k. 23-24,

opłaty za pakiet usług bankowych – k. 24)

W dniu 26 października 2016r. pozwana dokonała przelewem wpłaty na rzecz powoda kwoty 300 zł opisując tytuł wpłaty jako „ugoda I rata”.

(dowód: dyspozycja przelewu z 26.10.2016r. okazana na rozprawie)

M. G. (1) ma (...) lat, z zawodu jest (...). Ma dwójkę dzieci w wieku (...). Oboje dzieci kontynuują naukę. Młodszy syna ma stwierdzoną lekką niepełnosprawność i uczy się w szkole specjalnej, ma też wadę wzroku i co trzy miesiące musi mieć zmieniane okulary. Od (...) pozwana jest rozwiedziona, a były mąż przebywa od (...)lat w Stanach Zjednoczonych. Nie posiada majątku, mieszka z dziećmi w mieszkaniu(...) przydzielonym byłemu mężowi. Pozwana uiszcza należności za korzystanie z lokalu na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej. Opłaca czynsz w wysokości 330 zł miesięcznie, około 400 zł za gaz co dwa miesiące, za energię elektryczną około 200 zł co dwa miesiące.

Pracuje od 7-8 lat w tym samym zakładzie pracy z tym, że do stycznia 2016r. na podstawie umowy zlecenia, a od stycznia 2016r. na podstawie umowy o pracę. Otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 1.850 zł brutto, 1.380 zł netto. Otrzymuje też miesięcznie dwa świadczenia „500+” i 500 zł alimentów na jedno dziecko. Na drugie dziecko alimentów nie otrzymuje.

Poza zadłużeniem wobec powoda, pozwana posiada też zadłużenie wobec (...) S.A. i (...) S.A. W 2016r. (...) S.A. wszczął przeciwko pozwanej egzekucję świadczenia w wysokości 8.845,61 zł (należność główna). W toku egzekucji pozwana dokonuje co 3 tygodnie dobrowolnych wpłat komornikowi kwot po 150-200 zł. Na podstawie porozumienia z (...) S.A. dokonuje spłaty zadłużenia wynoszącego około 2.000 zł plus koszty sądowe po 200 zł miesięcznie. (...) S.A. zawarta została przez pozwaną 2-3 lata temu, a z (...) S.A. około 7 lat temu.

(dowód: umowa o pracę z 01.08.2016r. – k. 49,

zajęcie wynagrodzenia za pracę z 19.07.2016r. – k. 50,

przesłuchanie pozwanej M. G. (1) – k. 54)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

Powód wywodzi swoje roszczenie z umowy kredytu z dnia 09 maja 2014r. Pozwana zgodziła się z żądaniem pozwu i jego wysokością. Oznacza to, że powinna zapłacić na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem wynoszącą 7.066,31 zł z odsetkami ustawowymi. Dokonała jednak w toku procesu – w dniu 26 października 2016r. wpłaty kwoty 300 zł na poczet zadłużenia, o którą to kwotę należało pomniejszyć wysokość dochodzonego roszczenia do kwoty 6.766,31 zł. Sąd dokonał zaliczenia wpłaty na kwotę 344,20 zł kosztów monitów i upomnień, z czego w konsekwencji pozostała do spłaty kwota 44,20 zł. Pozostałe kwoty pozostały bez zmian, jak i wysokości oraz terminy zapłaty odsetek:

- 6.103,20 zł z odsetkami umownymi od dnia 06 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty,

- 609,91 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 06 kwietnia 2016r.,

- 53,20 zł.

Sąd uznał, że pozwana zobowiązana jest do zapłaty powodowi odsetek od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 06 kwietnia 2016r. Zgodnie bowiem z treścią art. 481 § 1 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie natomiast z art. 482 § 1 kc, od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Z tej przyczyny

powód może domagać się zasądzenia odsetek od kwoty 6.103,20 zł i kwoty 609,91 zł od dnia wniesienia pozwu – 06 kwietnia 2016r.

Pozwana wniosła przy tym o rozłożenie należności na miesięczne raty w kwocie po 300 zł.

Stosownie do treści art. 320 kpc, w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Szczególnie uzasadniony wypadek zachodzi, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądanego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (M. Jędrzejewska (w opracowaniu K. Weitz) (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 2, red. T. Ereciński, s. 24 i n.; zob. też E. Gapska, Czynności..., s. 134; A. Góra-Błaszczkowska, Orzeczenia..., s. 40; M. Uliasz, Kodeks postępowania cywilnego..., s. 422). Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie. Dochody pozwanej, która ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci, nie pozwalają na jednorazową spłatę zadłużenia. Pozwana spłaca w miarę możliwości swoje zobowiązania i wykazuje się w tym zakresie dbałością o wierzycieli. Pomimo, iż uzyskuje wynagrodzenie za pracę w wysokości nie pozwalającej na dokonywanie potrąceń, to dobrowolnie dokonuje co trzy tygodnie wpłat komornikowi, ponadto spłaca dobrowolnie zadłużenie w kolejnym Banku i w niniejszej sprawie także zaproponowała spłatę zadłużenia w kwocie najwyższej raty, bo po 300 zł miesięcznie. Pozwana otrzymuje wynagrodzenie w kwocie netto 1.380 zł i dodatkowo 1.000 zł miesięcznie świadczenia „500+” oraz alimenty na dziecko 500 zł. Łącznie posiada do dyspozycji kwotę 2.880 zł, z czego płaci komornikowi 150-200 zł, (...) S.A. 200 zł, czynsz za mieszkanie 330 zł, średnio za gaz 200 zł co miesiąc, średnio za prąd 100 zł co miesiąc. Pozwana nie określiła wydatków koniecznych na utrzymanie swoje i dzieci, ale oczywistym jest, że kupuje żywność, środki czystości, ubrania. Gdyby Sąd zasądził obowiązek zapłaty całej kwoty dochodzonej pozwem jednorazowo, pozwana nie ma obiektywnej możliwości realizacji tego obowiązku. Stan majątkowy pozwanej przemawia zdecydowanie za uwzględnieniem wniosku i rozłożeniem zadłużenia na raty. Sąd uznał, iż deklarowana przez pozwaną spłata należności w ratach wynoszących kwoty po 300 zł miesięcznie jest adekwatna do możliwości pozwanej, jak i nie narusza uzasadnionego interesu powoda, który będzie uzyskiwał stałą miesięczną spłatę bez konieczności wszczynania kolejnego postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanej.

Biorąc pod uwagę powyższe, płatność należności głównej w kwocie 6.766,31 zł Sąd rozłożył na 23 raty, przy czym kwotę 609,91 zł rozłożył na dwie raty – pierwsza 305 zł, druga 304,91 zł, a kwotę 6.103,20 zł na kolejnych 21 rat w kwotach po – raty od trzeciej do dwudziestej drugiej w kwocie po 300 zł, a ostatnia rata w kwocie 103,20 zł. Sąd rozłożył oddzielnie na raty obie kwoty – 609,91 zł i 6.103,20 zł ze względu na dochodzenie różnych odsetek od każdej z kwot.

Tak jak wyżej Sąd zaznaczył, odsetki będą od daty wniesienia pozwu – od 06 kwietnia 2016r., lecz tylko do dnia wydania wyroku, czyli do dnia 26 października 2016r., bowiem z dniem wydania wyroku Sąd orzekł o rozłożeniu należności głównej na raty.

W judykaturze i doktrynie przedmiot rozważań stanowiło zagadnienie odsetek w przypadku rozłożenia zasądanego świadczenia na raty. W uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego - zasada prawna - z dnia 22 września 1970r., III PZP 11/70, OSNC 1971, nr 4, poz. 61 wyrażono w tej kwestii następujący pogląd: "Rozkładając z mocy art. 320 kpc zasądzone świadczenia pieniężne na raty, sąd nie może - na podstawie tego przepisu - odmówić przyznania wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie; rozłożenie zasądanego świadczenia na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat". Zapatrywanie to powtórzono w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2006r., III CZP 126/06, OSNC 2007, nr 10, poz. 147. Przytoczone stanowisko spotkało się w zasadzie z aprobatą w doktrynie (W. Siedlecki, Przegląd orzecznictwa SN, PiP 1972, z. 2, s. 108; J. Sobkowski, E. Wengerek, Przegląd orzecznictwa SN, NP 1972, nr 6, s. 963). Podkreślić trzeba, że niemożność naliczania odsetek za czas od wydania wyroku w przypadku rozłożenia świadczenia na raty ustaje z chwilą nadejścia terminu płatności poszczególnych rat. Jeśli zatem pozwany opóźnia się z zapłatą poszczególnych rat, powodowi należą się odsetki za opóźnienia (H. Pietrkowski, Metodyka pracy sędziego w sprawach cywilnych, Warszawa 2009, s. 336).

Z tej przyczyny w punkcie III. sentencji wyroku Sąd rozłożył należność główną w kwocie 6.713,11 zł (6.103,20 zł i 609,91 zł) na raty, a zasądzone w punkcie I. wyroku odsetki od tej kwoty od dnia 06 kwietnia 2016r. do dnia 26 października 2016r. nie zostały rozłożone na raty, dlatego pozwana zobowiązana jest spłacić te odsetki jednorazowo.

Z tych względów Sąd zasądził w punkcie I. sentencji wyroku odsetki do dnia wydania wyroku, a w punkcie III. sentencji wyroku zastrzegł możliwość naliczania odsetek od poszczególnych rat z chwilą nadejścia terminu płatności tych rat.

W punkcie II. sentencji wyroku Sąd oddalił powództwo w części obejmującej kwotę 300 zł, czyli w zakresie dokonanej przez pozwaną spłaty w toku procesu w dniu 26 października 2016r. Powód nie cofnął powództwa w tym zakresie, a zasądzenie tej kwoty wobec częściowego zaspokojenia roszczenia powoda było niedopuszczalne.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie niekwestionowanych przez strony dokumentów prywatnych, na podstawie przyznanych twierdzeń, których druga strona nie kwestionowała oraz na podstawie przesłuchania pozwanej, które było spójne i logiczne, a przez to wiarygodne.

Pozwana przegrała proces i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik wyrażoną w treści art. 98 § 1 i 2 kpc powinna zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu, na które składa się opłata od pozwu 250 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, koszty notarialne za uzyskanie uwierzytelnionego odpisu pełnomocnictwa w kwocie 1,97 zł – łącznie kwota 268,97 zł.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 kpc w punkcie IV. sentencji wyroku.

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)

(...)